

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Rewe-Beteiligungs-Holding International GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 14.5.2018.

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2018 r. – Polska / Komisja**(Sprawa T-506/18)**

(2018/C 427/105)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji nr C(2018) 3826 final z dnia 13 czerwca 2018 roku wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾, w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwoty 1 421 755,79 EUR oraz 1 436 426,73 EUR, wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013 ⁽²⁾ poprzez zastosowanie korekty finansowej w oparciu o błędne ustalenia faktyczne i błędną wykładnię prawa.
 - Rzeczpospolita Polska podnosi, że kwoty wyłączone z finansowania unijnego na mocy zaskarżonej decyzji zostały wydatkowane zgodnie z przepisami prawa określającymi zasady wdrażania wsparcia specjalnego dla sektora tytoniu, to jest rozporządzenia nr 73/2009 ⁽³⁾, rozporządzenia nr 1120/2009 ⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia nr 1122/2009 ⁽⁵⁾. Sposób wdrażania wsparcia przez władze polskie odpowiadał także krajowym aktom prawnym oraz przekazanemu Komisji tak zwanemu Programowi działań realizowanych w Polsce w ramach wsparcia specjalnego przewidzianego w art. 68 rozporządzenia nr 73/2009.
 - Odnosząc się do tej części zarzutu, która dotyczy kontroli na miejscu na poziomie producenta, Rzeczpospolita Polska wykazuje, że ani z prawa unijnego, ani z prawa krajowego nie wynikał obowiązek dostarczenia przez producenta całości wyprodukowanego tytoniu do pierwszego przetwórcy. Polski system kontroli na miejscu w pełni pozwalał na skuteczne zweryfikowanie spełniania wszystkich warunków kwalifikowalności do wsparcia.

- Odnosząc się do tej części zarzutu, która dotyczy kontroli na miejscu w punkcie odbioru, Rzeczpospolita Polska wykazuje, że kontrole te w pełni zapewniały weryfikację wszystkich wymagań jakościowych, które powinien spełniać surowiec tytoniowy kwalifikujący się do wsparcia, w tym w szczególności wymogów dotyczących wilgotności oraz zawartości piasku i zabrudzeń.
 - Odnosząc się z kolei do zarzutu Komisji dotyczącego braku specjalnego systemu zmniejszeń i wykluczeń, Rzeczpospolita Polska wykazuje, że polski system sankcji w zakresie wsparcia specjalnego dla sektora tytoniu był w pełni zgodny z art. 21 ust. 1 rozporządzenia nr 73/2009. W szczególności system ten był bardzo restrykcyjny i eliminował powstanie jakiegokolwiek ryzyka strat dla funduszu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1306/2013 przez zastosowanie korekty ryczałtowej w wysokości rażąco nadmiernej w stosunku do ryzyka ewentualnej straty finansowej dla budżetu Unii.

Rzeczpospolita Polska stoi na stanowisku, że zastosowana przez Komisję korekta ryczałtowa na poziomie 5 % jest zbyt wysoka i przekracza ewentualną maksymalną stratę, jaką mógłby ponieść fundusz.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE.

W tym zakresie Rzeczpospolita Polska wskazuje na rozbieżności wynikające z pism przekazywanych przez Komisję w toku postępowania wyjaśniającego, a także na brak uzasadnienia przez Komisję zarzutu naruszenia części przywołanych przez nią przepisów unijnych.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/873 (Dz.U. 2018, L 152, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009, L 30, s.16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1120/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. 2009, L 316, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. 2009, L 316, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2018 r. – Del Valle Ruiz i in. / SRB

(Sprawa T-514/18)

(2018/C 427/106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Antonio Del Valle Ruiz (Mexico City, Meksyk) i 36 innych (przedstawiciele: P. Saini, QC, J. Pobjoy, Barrister i R. Boynton, Solicitor)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)